

Lakialoite 41

Vistbacka ym.: Ehdotus tuloverolaiksi

Eduskunnalle

Aloite on tarkoitettu rinnakkaislakialoitteeksi hallituksen esitykselle n:o 200 tuloverolaiksi. Aloitetta täydentävät lakialoitteet elinkeinotulon verottamisesta annetun lain, maatilatalouden tuloverolain sekä yhtiöveron hyvityksestä annettujen lakien muuttamisesta.

Olennessa rakenteellinen muutos hallituksen tuloverolakiesitykseen aloitteessa on avointen ja kommandiittiyhtiöiden verokohtelu. Hallituksen pääomatuloverotusesityksestä poiketen esitetään, että em. yhtiöiden osalta otettaisiin käyttöön ns. aitamalli, jossa henkilöyhtiöiden verotus tulisi pitkälti yhdenmukaiseksi osakeyhtiöiden kanssa. Aitamallin mukaan henkilöyhtiöissä pidettävään tuloon kohdistuu yhteisöverokannan mukainen vero, ja osakkaita verotetaan vain yhtiöstä nostetusta tulosta. Tämä malli kohtelee pieniä työvaltaisia yrityksiä, jollaisia avoimet ja kommandiittiyhtiöt juuri ovat, olennaisesti oikeudenmukaisemmin kuin hallituksen veromalli. Hallituksen esitys merkitsee käytännössä avointen ja kommandiittiyhtiöiden verotuksen kiristymistä tilanteessa, jossa pienet yritykset kamppailevat velkojen ja huonon kannattavuuden kanssa.

Luovutustappiota koskeviin säännöksiin esitetään muutosta niin, että myös oman asunnon luovutustappio hyväksytään hallituksen esityksestä poiketen. Asuntojen hintojen romahdettua vielä kolme vuotta sitten vallinneesta tasosta jopa puoleen ovat monet joutuneet myymään pakon edessä asuntonsa tuntuvalle tappiolla. On kohtuutonta, ettei tällaista tavallisen kansalaisen elämän suurinta hankintaa tappion tullessa hyvitettäisi verottajan toimesta. Lakialoitteessa esitetään myös muutamia muita pieniä korjauksia verrattuna hallituksen esitykseen tuloverolaiksi. Tällaisia ovat hankintatyön verovapaan määrän ylärajan nostaminen 150 kuutiometriin, keksijäpalkkioiden verovapaus aina 50 000 markkaan asti, työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poistaminen sekä vapaaeh-

toisten eläkevakuutusmaksujen vähennysoikeuden supistaminen hallituksen esittämästä määrästä.

Vastaavasti lakialoitteessa nostetaan sosiaalisia vähennyksiä aikaisemman korotuksen jälkeisen inflaatiokertymän verran eli 10 %:lla. Useita vuosia korottamatta olleita kunnallis- ja valtionverotuksen invalidivähennystä ja valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennystä korotetaan kuitenkin tuntuvammin. Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen laskentakertoimen muutoksella pyritään siihen, että myös kunnallisverotuksessa noin 3 000 markan kuukausittainen eläke olisi verovapaa. Myös kunnallisverotuksen opintorahavähennyksen ylittävän osuuden vähennyksen alennusprosenttia lievennetään hallituksen esittämästä 50 %:sta 25 %:iin.

Verovelvollisen ja hänen perheensä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen tarkoitetun lainan tai opintolainan koroista tehtäväksi esitettyä ylimääräistä korkovähennystä esitetään muutettavaksi siten, että siirtymäkausi pitenee hallituksen esittämästä viidestä vuodesta seitsemään vuoteen ja vähennyksen osuus koroista olisi noin kaksinkertainen hallituksen esittämään tasoon verrattuna. Samoin vaadittavaa ansiotulon vähimmäismäärää täyden vähennysoikeuden saavuttamiseksi alennetaan ja 45 000 markkaa ylittävien korkojen alenema poistetaan. Muutosesitykset tähtäävät siihen, että lukuisat asuntolainojensa takia ylivelkaantuneet ja ylivoimaisten korkokulujen kanssa painiskelevat verovelvolliset saisivat seitsemäksi vuodeksi helpotusta lainanhoidon nettomenoihinsa. Viidessä vuodessa ei vallitseva asuntolainasuma vielä ehdi nykyisillä laina-ajoilla purkaantua.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Tuloverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 luku

Lain soveltamisala

1 ja 2 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

2 luku

Yleiset määritelmät

3 §

Yhteisö

Yhteisöllä tarkoitetaan tässä laissa:

(1—3 kohta kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

4) osakeyhtiötä, kaupparekisteriin merkittyä avointa yhtiötä ja kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa, säästöpankkia, sijoitusrahastoa, keskinäistä vakuutusyhtiötä, lainajyvästöä, aatteellista tai taloudellista yhdistystä, säätiötä ja laitosta;

(5—7 kohta kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

4—8 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

II OSA

VEROVELVOLLISUUS

1 luku

Verovelvollisuuden alueellinen ulottuvuus

9—13 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

2 luku

Eräät verovelvollisuutta koskevat yleiset säännökset

14—19 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

3 luku

Kokonaan tai osittain verovapaat yhteisöt

20—23 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

4 luku

Yritysjärjestelyt

24—28 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

III OSA

TULON VERONALAISUUS JA TULOSTA TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET

1 luku

Yleiset säännökset

29 ja 30 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

31 §

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

(1—5 kohta kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

6) työttömyyskassamaksut

(7 kohta kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

(2—4 mom. kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

2 luku

Pääomatulon veronalaisuus

32 §

Pääomatulo

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

33 §

Yksityisoton veronalaisuus

Kaupparekisteriin merkityn avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen veronalaista pääomatuloa ovat hänen yhtiöstä yksityiskäyttöön ottamansa tai lainaamansa varat, palvelukset tai muut etuudet, siltä osin kuin varoja ei ole tilikauden aikana sijoitettu takaisin yhtiöön, sekä yhtiön kuluiksi kirjatut yksityismenot (*yksityisotto*).

Myös yhtiömiehen yksityiskäytössä tilikauden aikana olleille rahavaroille laskettu pääoman tuotto katsotaan yksityisotoksi. Pääoman tuottokorjaus lasketaan tuloverolain 116 §:ssä säädettyllä tavalla. Tuottokorjaus lasketaan koko verovuodelle, ellei verovelvollinen toisin osoita.

Veronalaista yksityisottoa ei ole yhtiömiehen sijoittaman oman pääoman palautus. Sijoitettuna omana pääomana pidetään myös yksityisottona verotettujen lainojen lyhennyksiä ja ennen verovuotta 1993 kertyneitä nostamattomia voittovaroja. Avoimen yhtiön yhtiömiehen tai kommandiittiyhtiön vastuunalaisen yhtiömiehen nostaessa yhtiöstä varoja hänen katsotaan ensin nostavan sijoitetun pääomansa.

Kaupparekisteriin merkityn avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön veronalaiseksi tuloksi luetaan myös edellä 2 momentissa tarkoitettu pääoman tuottokorjaus.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa kuitenkin siten, että veronalaiseksi katsotaan se suhteellinen osa yksityisotoista, joka vastaa yhtiön tilikaudesta 1.1.1993 ja sen jälkeen kulunut osaa.

Korkotulot

34 §

(Kuten 33 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Yksitysvakuutusetuudet

35—37 §

(Kuten 34—36 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Eräät nautintaoikeudet

38 §

(Kuten 37 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Yritystulon pääomatulo-osuus

39—43 §

(Kuten 38—42 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Metsätaloudesta ja porotaloudesta saatu tulo

44 ja 45 §

(Kuten 43 ja 44 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Luovutusvoitot

46 §

(Kuten 45 § hallituksen esityksessä n:o 200)

47 §

Luovutusvoiton laskeminen

(1—4 mom. kuten 46 §:n 1—4 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Purkautuvan yhteisön verotuksessa jaettavan omaisuuden luovutushinnaksi katsotaan sen todennäköistä luovutushintaa vastaava määrä. Yhteisön verotuksessa luovutushinnaksi luettava määrä katsotaan omaisuuden hankinnasta johtuneeksi menoksi yhteisön osakkaan verotuksessa.

(6—8 mom. kuten 46 §:n 5—7 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

48 §

Omaisuuden hankintamenon laskemista koskevia erityisiä säännöksiä

(1 mom. kuten 47 §:n 1 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Metsän luovutusvoiton määrää laskettaessa hankintamenosta vähennetään 56 §:n nojalla tehdyn metsävähennyksen määrä.

(3 ja 4 mom. kuten 47 §:n 3 ja 4 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön yhtiömiehen ottaessa yhtiöstä varoja, palveluksia tai muita etuuksia katsotaan yhtiön verotuksessa niiden luovutushinnaksi todennäköistä luovutushintaa vastaava määrä. Yksityistä kulutusta varten otettujen vähäisten hyödykkeiden luovutushintana pidetään kuitenkin alkuperäistä hankintamenoa tai sitä alhaisempaa todennäköistä luovutushintaa. Yhtiön verotuksessa luovutushinnaksi luettava määrä katsotaan omaisuuden hankinnasta johtuneeksi menoksi yhtiömiehen verotuksessa.

49 ja 50 §

(Kuten 48 ja 49 § hallituksen esityksessä n:o 200)

51 §

Luovutustappio

(1 mom. kuten 50 §:n 1 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Vähennyskelpoisena luovutustappiona ei pidetä tavanomaisen koti-irtaimiston tai muun henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta aiheutunutta tappiota.

Muut pääomatulot

52—54 §

(Kuten 51—53 § hallituksen esityksessä n:o 200)

3 luku

Pääomatulosta tehtävät vähennykset

55—61 §

(Kuten 54—60 § hallituksen esityksessä n:o 200)

4 luku

Ansiotulon veronalaisuus

62 §

(Kuten 61 § hallituksen esityksessä n:o 200)

63 §

Yritystulon ja osingon ansiotulo-osuus

Ansiotulona on jaettavasta yritystulosta, yhtiön osakkaan tulo-osuudesta ja osingosta se

osuus, jota 39—43 §:ssä ei ole säädetty pääomatuloksi.

(2 mom. kuten 62 §:n 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

64 §

Hankintatyön arvo

(1 ja 2 mom. kuten 63 §:n 1 ja 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Hankintatyön arvo katsotaan veronalaiseksi tuloksi kuitenkin vain siltä osin kuin edellä tarkoitettujen henkilöiden valmistaman tai kuljettaman puun määrä yhteensä ylittää 150 kuutiometriä.

(4 mom. kuten 63 §:n 4 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Eräät työsuhteeseen liittyvät tai työtulon rinnastettavat ansiotulot

65—71 §

(Kuten 64—70 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Matkakustannusten korvaukset

72—74 §

(Kuten 71—73 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Merityötulo ja siihen liittyvät matkakustuskorvaukset

75 ja 76 §

(Kuten 74 ja 75 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Ulkomailla työskentelystä saadut tulot

77 ja 78 §

(Kuten 76 ja 77 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Eräät vahingonkorvaukset ja vakuutus-suoritus-

79—82 §

(Kuten 78—81 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Apurahat, palkinnot, voitot ja sivuperintö**83 §***Stipendi, apuraha ja tunnustuspalkinto*

Veronalaista tuloa ei ole:

(1 ja 2 kohta kuten 82 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta hallituksen esityksessä n:o 200)

3) keksijäpalkinnot ja palkkiot 50 000 markkaan asti;

(4 kohta kuten 82 §:n 1 momentin 3 kohta hallituksen esityksessä n:o 200)

(2 ja 3 mom. kuten 82 §:n 2 ja 3 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

84—87 §

(Kuten 83—86 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Osittain tai kokonaan verovapaat ansiotulot**88—93 §**

(Kuten 87—92 § hallituksen esityksessä n:o 200)

5 luku**Ansiotulosta tehtävät vähennykset****Tulohankkimismenot****94 ja 95 §**

(Kuten 93 ja 94 § hallituksen esityksessä n:o 200)

96 §*Tulohankkimisvähennys*

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

(1 kohta kuten 95 §:n 1 kohta hallituksen esityksessä n:o 200)

2) työttömyyskassamaksut;

(3 ja 4 kohta kuten 95 §:n 3 ja 4 kohta hallituksen esityksessä n:o 200)

(2 mom. kuten 95 §:n 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset**97 §***Eläkevakuutusmaksuvähennys*

(1 mom. kuten 96 §:n 1 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää 40 prosenttia itselleen tai puolisolleen ottamansa muun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksuista ja hänen tulokseen 69 §:n nojalla luetuista työnantajan suorittamista maksuista, vuodessa kuitenkin enintään 20 000 markkaa. Kertamaksullisen eläkkeen tai erillisenä myönnetyn työkyvyttömyyseläkevakuutuksen maksut ja kansaneläkevakuutusmaksu eivät ole lainkaan vähennyskelpoisia. Verovelvollisen itselleen tai puolisolleen ottaman vakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, ettei saman vakuutuksen maksuja ole vähennetty elinkeinotulosta tai maatalouden tulosta.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat 2 momentin estämättä kokonaan vähennyskelpoisia maksujen 35 000 markan määrään saakka vuodessa, jos:

1) vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vakuutuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta; ja jos

2) vakuutukseen perustuva eläke olisi yhdessä vakuutetun muuhun pakolliseen ja vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Jos eläkkeen alkamisikä vakuutus sopimuksen mukaan on alempi kuin 65 vuotta, 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta pienennetään 3,0 prosenttiyksiköllä jokaista vuotta kohden, jolla eläkeikä alittaa 65 vuotta.

(5 ja 6 mom. kuten 96 §:n 5 ja 6 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

98 §

(Kuten 97 § hallituksen esityksessä n:o 200)

99 §*Veronmaksukykyyn alentumisvähennys*

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 9 000 markkaa. Vähennys myönnetään täysin tuhansin markoin.

(2 mom. kuten 98 §:n 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

**Puhtaasta ansiotulosta valtionverotuksessa
tehtävät vähennykset**

100 §

Valtionverotuksen lapsenhoitovähennys

Verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan 15 000 markkaa, jos verovelvollisella tai puolisoilla on ollut verovuonna elätettävänä vähintään 3 vuotta mutta enintään 7 vuotta täyttänyt lapsi.

101 §

(Kuten 100 § hallituksen esityksessä n:o 200)

**Puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa
tehtävät vähennykset**

102 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

(1 mom. kuten 101 §:n 1 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,58 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

(3—5 mom. kuten 101 §:n 3—5 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

103 §

Kunnallisverotuksen lapsivähennys

Verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on oikeus puhtaasta ansiotulostaan vähentää 11 550 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään alaikäisestä lapsesta.

104 §

Kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 13 750 markkaa, jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lasta, eikä häneen sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä.

105 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 4 500 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 4 500 markasta. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

(2—5 mom. kuten 104 §:n 2—5 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

106 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitettua opintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 13 000 markkaa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 25 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

107 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 9 700 markan määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla ylimenevän tulon määrästä.

6 luku

**Ansiotulosta tehtäviä vähennyksiä koskevat
erityiset säännökset**

108—110 §

(Kuten 107—109 § hallituksen esityksessä n:o 200)

IV OSA

TULON JA MENON JAKSOTTAMINEN

111—116 §

(Kuten 110—115 § hallituksen esityksessä n:o 200)

117 §

Kirjanpitovelvollisen tulojen ja menojen jaksottaminen

(1 ja 2 mom. kuten 116 §:n 1 ja 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Kaupparekisteriin merkitystä avoimesta yhtiöstä tai kommandiittiyhtiöstä nostettu yksityisotto katsotaan yhtiömiehellä sen verovuoden tuloksi, jona yhtiön tilikausi päättyy.

V OSA

TAPPIONTASAU

118—124 §

(Kuten 117—123 § hallituksen esityksessä n:o 200)

VI OSA

VERO

1 luku

Valtionvero ja yhteisön tulovero

Yleisiä säännöksiä

125 ja 126 §

(Kuten 124 ja 125 § hallituksen esityksessä n:o 200)

Verosta tehtävät vähennykset

127 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen tuloverosta vähennetään 1 000 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 1 000 markasta.

(2 ja 3 mom. kuten 126 §:n 2 ja 3 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

128 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, tuloverosta vähennetään neljäsosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 1 000 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tulontasaus

129 ja 130 §

(Kuten 128 ja 129 § hallituksen esityksessä n:o 200)

2 luku

Kunnallisvero

131 §

(Kuten 130 § hallituksen esityksessä n:o 200)

3 luku

Alijäämähyvitys

132—135 §

(Kuten 131—134 § hallituksen esityksessä n:o 200)

4 luku

E erityiset säännökset

136—138 §

(Kuten 135—137 § hallituksen esityksessä n:o 200)

VII OSA

VOIMAANTULO- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

139 §

Lain voimaantulo

(1 ja 2 mom. kuten 138 §:n 1 ja 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Tulo- ja varallisuusverolain 38 §:n 1 mom. 4 kohtaa sovelletaan kuitenkin vielä vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Tämän lain 48 §:n 5 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran 1.1.1993 ja sen jälkeen tahtuneisiin yksityisötoihin.

140 §

(Kuten 139 § hallituksen esityksessä n:o 200)

141 §

Metsäverotuksen siirtymäkausi

(1—4 mom. kuten 140 §:n 1—4 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Verovelvollinen, jota verotetaan metsätalouden pääomatulosta tämän lain mukaan, saa vähentää vuonna 1991 tai sen jälkeen valmistuneen metsätien rakentamisesta ja metsän ojituksesta aiheutuneet poistamatta olevat hankintamenot 116 §:n säännösten mukaan.

(6 ja 7 mom. kuten 140 §:n 6 ja 7 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

142 §

(Kuten 141 § hallituksen esityksessä n:o 200)

143 §

Matkakustannusten korvausten siirtymäkausi

Poiketen siitä, mitä 74 §:ssä on säädetty, kotimaan päivärahaa määrittäessä valtion työmarkkinalaitoksen laskemasta matkakustannusten yhteismäärästä vähennetään säästyneiden eläntokustannusten osuutena 5 prosenttia vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa, 7,5 prosenttia vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa, 10 prosenttia vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa ja 12,5 prosenttia vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

144 §

(Kuten 143 § hallituksen esityksessä n:o 200)

145 §

Siirtymäkauden korkovähennys

Jos verovelvollisella on vuoden 1992 lopussa ollut oman tai perheensä vakituisen asunnon hankkimisesta taikka perusparannuksesta taikka asumisoikeuden hankkimisesta johtunutta velkaa tai valtion takaamaa opintovelkaa (*asunto- ja opintovelkaa*) ja jos hänen valtionverotuksen verotettava ansiotulonsa vuodelta 1993 ylittää

60 000 markkaa, hänen ansiotulostaan määrättävästä verosta tehdään vuosilta 1993—1999 toimitettavissa verotuksissa ylimääräinen korkovähennys.

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi määrä on seuraava prosenttiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennyskelpoisista asunto- ja opintovelan koroista niiden 30 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 45 000 markan määrään asti:

vähennysvuosi	osuus koroista
1993	25,0 prosenttia
1994	22,5 prosenttia
1995	20,0 prosenttia
1996	17,5 prosenttia
1997	15,0 prosenttia
1998	10,0 prosenttia
1999	5,0 prosenttia

Ylimääräinen korkovähennys myönnetään täysimääräisenä, jos verovelvollisen vuoden 1993 valtionverotuksessa verotettavan ansiotulon määrä on vähintään 110 000 markkaa. Jos se on tätä pienempi, vähennys on kaksi prosenttia sen täydestä määrästä jokaista alkavaa tuhatta markkaa kohden, jolla verovelvollisen valtionverotuksen verotettavan tulon määrä ylittää 60 000 markkaa.

Jos verovelvolliseen on sovellettu tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, vähennys myönnetään sille puolisolalle, jonka vuodelta 1992 ilmoittamien vähennyskelpoisten asunto- ja opintovelan korkojen määrä on suurempi. Jos heidän ilmoittamansa korot ovat yhtä suuret, vähennys myönnetään sille puolisolalle, jonka ansiotulosta määrättävä vero on suurempi. Puolisot voivat kuitenkin ennen vuodelta 1993 toimitettavan verotuksen päättymistä esittämästään vaatimuksesta valita, kummalle puolisolalle vähennys myönnetään.

(5 ja 6 mom. kuten 144 §:n 5 ja 6 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

146 §

(Kuten 145 § hallituksen esityksessä n:o 200)

147 §

Siirtymäkauden asuntovähennys

Jos verovelvolliselle on ennen vuotta 1993 myönnetty ennen tätä lakia voimassa ollut tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 146 a tai 167 a §:ssä tarkoitettu asuntovähennys, ja jos sen

määrä verovuodelta laskettuna ja luvulla neljä kerrottuna olisi suurempi kuin hänen ilmoittamiensa vähennyskelpoisten korkojen määrä, pääomatuloista 59 §:n mukaan tehtävänä vähennyksenä otetaan huomioon korkomenojen sijasta asuntovähennyksen nelinkertainen määrä.

(2 mom. kuten 146 §:n 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

148 §

Ansiotoiminnan korkojen siirtymäkausi

(1 ja 2 mom. kuten 147 §:n 1 ja 2 mom. hallituksen esityksessä n:o 200)

Jos alijäämähyvityksen enimmäismäärään on tehty 132 §:n 2 momentissa tarkoitettu korotus, alijäämähyvityksen enimmäismäärään ansiotoiminnan velan korkojen perusteella tehtävä korotus tehdään mainitun säännöksen mukaan korotettuun alijäämähyvityksen enimmäismäärään.

149 §

Yritystulon pääomatulo-osuuden laskenta verovuonna 1993

Poiketen siitä, mitä 39—41 §:ssä säädetään, yritystulon pääomatulo-osuus lasketaan vero-

vuonna 1993 verovuoden päättyessä elinkeinotoimintaan tai maatalouteen, taikka yhtymän elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

150 §

Verovuotta 1993 edeltäneiden verovuosien tappioiden vähentäminen

Verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vahvistettujen tappioiden vähentämisessä verovuoden 1993 ja sitä seuraavien verovuosien tuloista noudatetaan 118—124 §:n lisäksi tämän pykälän sekä 151—153 §:n säännöksiä. Tappiot vähennetään siinä järjestyksessä, missä ne ovat syntyneet, ja sitä mukaa kuin tuloa kertyy.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

151—155 §

(Kuten hallituksen esityksessä n:o 200)

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1992

Raimo Vistbacka
Lea Mäkipää

Heikki Riihijärvi
Sulo Aittoniemi

Hannu Suhonen

